

MŪSŲ LIETUVA

NR. 26 (1509) - SEMANÁRIO - 1977 M. BIRŽELIS - JUNHO 30 D. - 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

PABALTIEČIŲ BOMBOS PARYŽIUJ

Jonas P. Kedys,
Paryžius

Iš Anglijos atvykęs balandžio 14 popiet, tuoj patyriau, kad čia jau savaitę laiko vyksta pabaltiečių bendra akcija prieš sovietus. Naktį iš balandžio 5 į 6 buvo padėta bomba prie Sovietų ambasados. Bomba sprogo ryte, bet šis atentatas žymėsiu nuostolių sovietam nepadarė.

Iš balandžio 11 į 12 naktį, apie 4 v.r., buvo susprogdinta bomba prie Prancūzų — Sovietų Draugijos būstinės. Sprogimas jau padarė tam tikrų nuostolių.

Po keletos valandų, tą patį rytą, balandžio 12, didelio pajėgumo bomba sprogo sovietų propagandinių leidinių knygyne — Globe. Ši bomba sudarė knygyno įrengimus ir padegė pačią patalpą. Gaisrą likvidavo atvykę ugniagesiai.

Laikraščiu L'Aurore buvo pranešta: "Mūsų veikla bus tęsiama. Mes norime išlaisvinti Estijos, Latvijos ir Lietuvos respublikas, okupuotas Sovietų Sąjungos 1940 metais."

Sovietų reakcija

Balandžio 11 Sovietų Sąjungos Užsienio reikalų ministerija iškvietė Prancūzijos ambasadorių ir pareiškė griežtą protestą dėl nepakankamos apsaugos Sovietų Sąjungos asmenų ir turto Prancūzijoje ir reikalavo, kad skubiai būtų garantuotas saugumas. Sovietų Sąjungos ambasadorius Prancūzijai kelias dienas reikalavo, kad jį priimtų Prancūzijos prezidentas. Tai jam buvo pažadėta.

Prancūzų reakcija

Prancūzų spauda labai plačiai aprašė šiuos įvykius, aprašė ne tik pačius sprogdinimo faktus ir nuostolius, bet dar davė istorinių žinių apie Baltijos valstybes,

jų okupaciją 1940 metais ir tolimesnį jų persekiojimą. Straipsniai išspausdinti: France Soir, Le Matin de Paris, L'Aurore, Le Monde, Le Parisien ir daugely kitų laikraščių bei žurnalų.

Galvosūkis prancūzų saugumui

Ši aktyvistų veikla, kuri siekia išlaisvinti Pabaltijo kraštus, prancūzų saugumui sudaro didelį galvosūkį. Prancūzų saugumas pabaltiečius laikė labai taikingais žmonėmis. Pabaltiečių užsieniečių grupė Prancūzijoje saugumo knygyne buvo "balčiausia". Su ja neturėjo jokio vargo. Staigūs ir nelaukti bombardavimai veda prie minties, ar čia nėra kitos grupės veikla pabaltiečių vardu.

Sovietų Sąjungai spaudžiant, prancūzų saugumas įsipareigojo šį reikalą sutvarkyti. Saugumas stengiasi kaip galint greičiau išaiškinti šį keblų galvosūkį.

Tuo tarpu, reikia pasakyti, nėra nei aukų, nei sužeistų, tačiau saugumas neatidėliodamas nori išaiškinti šios grupės narius. Šiuo metu nei areštų, nei tardymų dar nėra. Tai rodo, kad prancūzų saugumui nelengvai sekasi šį reikalą išnarplioti.

Paryžiaus įvykių įtaka kitiem kraštam

Paryžiaus pabaltiečių nelaukta veikla gali paveikti pabaltiečius ir kituose kraštuose: JA Valstybėse, Kanadoj, Anglijoj, Vokietijoje, Australijoje ir Pietų Amerikoj.

Kodėl Paryžiaus pabaltiečiai, atiek laiko tylėję, perėjo į tokią veiklą? Greičiausiai tai paskatino paskutinieji įvykiai okupuotoj Lietuvoj. Jei ten už prastą lapelį ar nepriklausomybės laikų laikraštį, surastą kieno nors bute, nubaudžia kalėjimu

PAGAL HELSINKIO AKTĄ

SOVIETAI TURI IŠEITI

ALTo pirmininko pareiškimas Washingtone

Ir šis lietuviukas buvo deportuotas į Sibirą Stalino siautėjimo laikais
Nuotrauka iš LF

Amerikos Lietuvių Tarybos pirmininkas dr. Kazys Bobelis balandžio 27 d. Washingtone liudijo specialiai Komisijai Europos saugumui ir bendravimui, kurią sudaro senato, atstovų rūmų bei administracijos atstovai ir kurios uždavinys yra sekti Helsinkio Akto principų įgyvendinimą.

Grižęs iš Washingtono tą patį vakarą dr. Bobelis Chicagoje sušaukė spaudos ir organizacijų atstovus, kuriems papasakojo savo išpuolius ir išdalino Komisijai išteiktą pareiškimo ne tik lietuvių, bet ir latvių bei estų centrinių organizacijų vardu, nuorašus.

Savo pareiškime dr. Bobelis šalia visiems žinomo religijos persekiojimo ir Baltijos kraštų rusinimo iškėlė dar ir tą faktą, kad pagal Aktą ne tik visos tautos visada turi teisės pilnoje laisvėje nuspręsti, jei ir kada jos nori savo vidaus ir užsienio politinį statusą, bet to paties Akto IV principas nepripažįsta ir jokios svetimo krašto okupacijos ar kitokio įsigijimo.

1918-1940 metų laikotarpyje Sovietų Sąjunga buvo sudariusi su Baltijos kraštais visą eilę sutarčių, kuriomis visiems laikams atsisakė nuo bet kokių pretenzijų. Ne

ar išstremia 3-10 metų į koncentracijos stovyklą, tai yra grįžimas prie Stalino sistemos.

Okupuotų Pabaltijo kraštų pagrindžio šauksmai ir su ta veikla susiję aukos, kenčiančios psichatinėse ligoninėse ir kon-

centracijos stovyklose, galėjo būti viena iš priežasčių Paryžiaus pabaltiečiam pereiti iš politinės tylos į drastiškus bombardavimo veiksmus.

paisant to, Sovietų Sąjunga jas okupavo ir tuo sulaužė ne tik seniau veikiančias sutartis, bet ir nesiskaito su prieš 2 metus pasirašyto Helsinkio Akto I, III, IV, VI, VII VIII ir X principais.

Visa tai plačiau išdėstyta 7 psl. pareiškime ir papildyta žodžiu. Prie pareiškimo komisija pažadėjo priimti ir tolimesnius įrodymus apie konkrečius Akto principo laužimus.

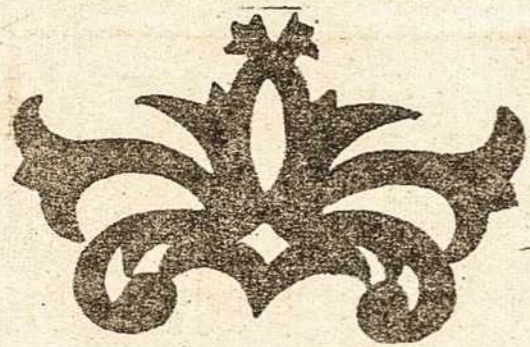
Pirmininko pranešimas skambėjo gana optimistiškai iki neatsiminti, kas konstatuota ir jo pareiškime, kad sovietai iki šiol sulaužydavo visus savo pasirašytus susitarimus bei sutartis, ir nėra jokių įrodymų, kad to jie nedarys ir ateityje. Nepaisant to, kad ALTa jau seniai apsisprendė priimti amerikiečių Helsinkio Akto interpretaciją - aiškino Chicagoje susirinkusiems dr. Bobelis, nes ji mums naudinga. ne mūsų interese ypač aiškinti, kad Aktas 'pardavė', 'išdavė' ir panašiai.

Į klausimą, ar jau žinoma numatytos 'follow up' konferencijos dienotvarkė (žiūr. savaitinę politinę apžvalgą), pirmininkas atsakė - kad ne, ir privačiai jam vienas kongresmanas pareiškęs, jog dėl dienotvarkės busi labai sunku susitarti, net taip, kad visa konferencija atrodo abejotina.

Dr. Bobelio pranešimą dar papildė kartu su juo į Washingtoną važiavęs dr. K. Šidlauskas, o T. Blinstrubas pranešė apie Clevelande įvykusį VLIKO ir ALTo pasitarimą bendros veiklos reikalais. Susirinkimą Chicago Tautiniuose Namuose pradėjo kun. dr. J. Prunskis. susirinkimas pasibaigė klausimų atsakymų periodu. Dalyvavo per 50 žmonių, jų tarpe ir gen. konsulė J. Daužvardienė, kuri buvo pakviesta ir prie pirmininko pareiškimo Washingtono Komisijai redagavimo.

DIRVA (vm)

DARBININKAS

S.E.P.E.S.
SOCIEDADE DE ESTUDOS
POLITICOS
ECONÔMICOS E
SOCIAIS

PRITARIMO MANIFESTAS

Pabaltijo Tautų Gedulo Dienos proga „O Estado de São Paulo“ paskelbė Pabaltiečių Manifestą, pasirašytą taip pat ir Už Pavergtų Tautų Laisvę (Pro Libertate) komiteto. Manifestas-atsisaukimas baigiamas kreipiantis į brazilų tautą prašant „padėti išsilaisvinti mūsų pavergtoms Tėvynėms. Ir paremti mūsų atkaklią kovą prieš didžiausią bendrą visos krikščioniškosios civilizacijos priešą – bedievy tarptautinį komunizmą“.

Prie šio Pabaltiečių manifesto prisidėjo visu savo svoriu ir pasaulinio masto S.E.P.E.S. (Politinių Ekonominių ir Socialinių Studijų Organizacija, birželio 13-14 dd. paskelbdama savo „SOLIDARUMO MANIFESTA“. Manifestas buvo išsiuntinėtas įtakingiausiems asmenims ir organizacijoms. Laikrašty dar pabrėžiama, kad „Manifestas“ sąryšį su Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje komunistų įvykdytu masiniu išvežimu metinėm – išvežimu, kurie Laisvojo Pasaulio sąžinę dengia krauju ir gėda (krūviną gėda), buvo ištiesai paskelbtas per radiją Novo Mundo“.

● FAKTAS, kad tremtis daugelį nubloškia į nevaisingumą. Bet taip atsitinka beveik vien su mažai gabiais, kurie tik tirštos tautinės atmosferos dėka šiaip taip galėjo išsivystyti. Jei tokie, patekę svetur, ten nutyla, tai niekam iš to nuostolių nėra.
J. ERETAS

TĖVYNĖ, 1977 m.

Kongresmanas prašo prez. Carterį apginti Lietuvą

Kongresmanas A. Benjamin (Ind.) vasario 16 d. atstovų rūmuose savo kalboje pareiškė: „Aš kreipiuosi į Prezidentą: ir toliau ginti žmogaus teises, o ypač teises lietuvių, dabar Sovietų Sąjungos pavergtų ir jos dominuojamų. Mes privalome panaudoti technologiją, finansus ir kitas Sov. Sąjungos geidžiamas vertybes, kaip priemonę siekiant, kad būtų užbaigta prieš lietuvių tautos laisvės prievarta. Atstovų rūmai ir kiekvienas jų narys turi priešintis prieš Sovietų Sąjungos vykdomą prievartą prieš lietuvių tautos žmonių teises.“

Lietuvos kronika JAV Kongreso posėdy

Kongresmanas Frank Annunzio (dem., Ill.) vasario 16 d. atstovų rūmuose pasakė kalbą, kurioje priminė Lietuvos teisę į nepriklausomybę, priminė N. Sadūnaitės nutiesimą, iškėlė „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos“ reikalą, pasirūpindamas „Congressional Record's“ puslapiuose perspausdinti kun. K. Pugevičiaus įžangą leidžiant Kronikos 10 nr. vertimą į anglų kalbą, kur faktais pavaizduojama sprespauda Lietuvoje.

JAV ATSTOVŲ RŪMUOSE APIE LIETUVIŲ LAISVĖS KOVĄ

„Lietuvių tauta už savo nepriklausomybę tęsia kovą pagrindžio svetimos įgulos.“

laikraščiais, savo pastangomis išlaikyti tautinę kultūrą ir savo papročius ir stiprią moralinę rezistencijos dvasią“ – taip atstovų rūmuose Washingtono kalbėjo George M. O'Brien (rep., Ill.), ragindamas jungtis su lietuviams nepriklausomybės minėjime ir skatindamas įvertinti tautą, kuri siekia laisvės ir nepriklausomybės.

SEN. GLENN UŽTARIA LIETUVIUS

Senatorius J. Glenn (dem., Ohio) nusiuntė raštą Amerikos Lietuvių Tarybos pirmininkui, pažymėdamas, jog jis yra Valstybės departamentui pareiškęs, jog jokių susitarimų nebūtų pripažįstama neteisėtoji Lietuvos aneksija. Jis pabrėžia, jog Rytų Europai ir visam pasauliui išėitų į naudą, kad būtų atitrauktos svetimos įgulos.

JAV įsipareigojimai Lietuvai

Senatorius H. Schmitt (rep., New Mex.) JAV senate priminęs, kad Lietuva jau prieš 726 m. buvo nepriklausoma, pabrėžė, kad per vėliausius 40 m. lietuviai turi pakęsti brutalų Sovietų Sąjungos dominavimą. Priminęs kongreso rezolucijas, įpareigojusias nepripažinti Lietuvos inkorporavimo į Sovietų Sąjungą, sen. Schmitt pabrėžė, kad amerikiečiai laisvame pasaulyje turi specialią atsakomybę atžvilgiu tautų, kurios komunizmo sprespaudoje siekia laisvės.

Ir vokiečiai už Lietuvos išlaisvinimą

Vakarų Vokietijos parlamento narys, iš Silezijos į vakarus pasitraukusios vokiečių sąjungos pirmininkas dr. Herbert Hupka atsiuntė ALT informacijos vedėjui laišką, kuriame pažymi, kad jų sąjūdis ne tik kovoja už Vokietijos suvienijimą, bet ir už kaimynų, jų tarpe ir Lietuvos, išlaisvinimą.

MANIFESTO DE SOLIDARIEDADE

A SEPES- Sociedade de Estudos Políticos, Econômicos e Sociais, através de seu Conselho Diretor, por ocasião da passagem ao 35º aniversário das deportações comunistas na Estônia, Letônia e Lituânia,

CONSIDERANDO que estas deportações ultrajaram a soberania nacional destas países, afrontaram as liberdades históricas de seu povo e ofenderam todo o Mundo Livre;

CONSIDERANDO que a ocupação soviética nestes países perdura até nossos dias, com a consequente escravização de seus habitantes;

CONSIDERANDO que o sofrimento imposto a todos quantos estão impedidos de viver nestes países, imposto àqueles que vivem afastados de seus familiares, imposto àqueles que, no chamado Mundo Livre, são afrontados pela insensibilidade, pela cegueira, pela hipocrisia aos que auxiliam, de uma forma ou de outra, o avanço impune dos comunistas,

VEM SOLIDARIZAR-SE com os estonianos, letos e lituanos, na luta que continuam a travar contra o inimigo de Deus, da Pátria e das Liberdades.

São Paulo, 13-14 de junho de 1977

O CONSELHO DIRETOR DA SEPES:-

Presidente:- Carlos Barbieri Filho

Vice-Presidente:- Jorge Boaventura de Souza Silva

Tesoureiro:- Edilberto Mello Souza Braga

Secretário Geral:- Italo Bustamante Paolucci

Diretor:- José Antonio de Oliveira Macnado

LIETUVIAI PASAULYJE

JA Valstybės

AUSRA MAČIULAITYTĖ ZERR, JAV LB visuomeninių reikalų tarybos vadovė, JAV kongreso nario D. B. Fascell vadovaujama Europos saugumo ir bendradarbiavimo komisijai įteikė kelių šimtų dokumentų knygą, liudijančią, kad Sovietų Sąjunga, laukydama Helsinkio susitarimus, neišleidžia iš Lietuvos Marijos Jurgutienės ir Dainos Jurgutytės pas vyrą ir tėvą muz. Aloyzą Jurgutį Čikagoje. D. E. Fascell atsiųstu laišku dėkoja už vertingą medžiagą, atskleidžiančią Sovietų Sąjungos laikyseną. Jis taipgi pabrėžia, kad visi komiteto nariai yra gliai susirūpinę Marijos ir Dainos būkle.

Urugvajus

MONTEVIDEO LIETUVIAI yra suorganizavę lietuvių kalbos pamokas savo vaikams antradieniais ir penktadieniais. "Rintukų" ansamblio vaikus moko R. Liesinskienė ir kun. J. Giedrys, SJ. Vieną jų grupę sudaro visiškai lietuviškai nekalbantys vaikai. "Rintukų" tautinių šokių mokytoja yra M. Dorelytė-Mockevičienė. Jai talkina dr. Alfredas Stanevičius. Su kitais didesniais vaikais dirba B. Mačanskienė, su vidutiniais — A. Jeskelevičiūtė, su mažiausiais — R. Dobilevičiūtė. Tautinių šokių moko M. Mockevičienė, talkinama R. Josponienės ir C. Dorelytės. Abiejų vaikų grupių dainavimo mokytojas yra V. Dorelis.

N. Zelandija

DIENRASTIS "THE AUCKLAND STAR" paskelbė išsamų D. Satterio straipsnį apie sovietų okupuotą Lietuvą — "Tautiškumas tebėra gyvas lietuvių širdyse". Skaitytojai supažindinami su tragiškais įvykiais Lietuvoje nuo 1940 m. iki dabartinių dienų. Pagrindinis dėmesys skiriamas rezistencijai, kuri pirmiausia pasireiškė pokarinėmis partizanų kovomis, o dabar reiškiasi "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" bei kitais pagrindiniais leidiniais, viešu kaikiurių lietuvių protestu prieš religijos slopinimą, pagrindinių žmogaus teisių pažeidimus. D. Satteris daro išvadą, kad religijos persekiojimas palaiko tautinį lietuvių sąmoningumą. Net ir tie lietuviai, kurie šiaipjau yra abejingi religijai, dalyvauja religinėse apeigose, pabrėždami savo protestą ateizmą brukančiam okupantui.

Australija

PENKTAJĄ BALTIEČIŲ SPORTO SVENTĖ balandžio 25-27 d. d. Melburne surengė jungtinis baltiečių komitetas, vadovaujamas Melburno sporto klubo "Varpas" pirm. R. Ragauskos. Oficialiai ją atidarė Australijos parlamento pirm. B. Sneddenas, džiaugdamsis baltiečių vieninumu bei svariu jų įnašu į šio krašto gyvenimą. Krepšinyje stipriausi buvo lietuviai. Jų berniukų, mergaičių ir moterų rinktinės išsikovojo pirmąsias vietas, o vyrų rinktinė, pralaimėjusi latviams, užėmė II vietą. Tinklinyje lietuvių moterų rinktinė pralaimėjo susitikimus su estėmis ir latvėmis. Lietuviai vyrai betgi netikėtai įveikė latvių rinktinę, pasiek-

dami pirmą pergalę šioje sporto šakoje ir užimdami II vietą. Baltiečių sporto šventė užbaigta specialiu pobūviu Latvių Namuose.

Italija

TARPTAUTINĖS ORGANIZACIJOS "Amnesty International" Romos skyrius surengė žurnalistų susitikimą su į Vakarų išleista ruse Liudmila Aleksejeva, kovotoja už žmogaus teises Sovietų Sąjungoje. Pokalbiuose buvo iškeltas ir Lietuvos klausimas. L. Aleksejeva papasakojo, kad pernai rudenį Maskvos komitetas ją buvo pasiuntęs Lietuvon, kur jai nepaprastą įspūdį padarė religinis lietuvių atgimimas ir jų pastangos išsaugoti tautiniam savarakiškumui. Svarbiausi lietuvių tautos ginklai kovoje prieš rusinimą yra religija ir tautiškumas. Šventadieniais gausiai lankomos šventovės, kuriose ji matė ir daug jaunimo, nepaisančio kompartijos spaudimo. L. Aleksejeva taipgi yra gerai susipažinusi su pagrindine lietuvių spauda, ypač "LK Bažnyčios Kronika" ir "Aušra", kurių numeriai pasiekia ir disidentus Maskvoje. Šie leidiniai yra svarbūs dokumentinė medžiaga, įrodanti religinės laisvės ir žmogaus teisių pažeidimus.

Britanija

KAI LONDONE VYKO ekonominė konferencija, kurioje dalyvavo septynių valstybių vyriausybės vadai, netoli tos vietos buvo surengta demonstracija, kaltinanti Sovietų Sąjungą politinių kalinių kankinimu psichiatrinėse ligoninėse. Kalbėtojų eilėse buvo disidentai V. Bukovskis ir L. Plijuščas. R. Europos tremtinių organizacijos vicepirm. S. Grochovskis demonstracijos dalyviams

priminė ir Lietuvą bei jos kankinę N. Sadūnaite. Jos nuotrauka su kitų kalinių atvaizdais buvo išstatyta prie Nelsono paminklo. Demonstracijoj buvo paruoštas laiškas, prašantis atkreipti dėmesį į Sovietų Sąjungos vykdomus Helsinkio susitarimų laužymus. Jo kopijos įteiktos ekonominės konferencijos vyriausybės vadams. nusiustos Helsinkio kon-

ferencijos dalyviams. Atskiru laišku JAV prez. J. Carteris paprašytas raginti V. Europos valstybes, kad jos gintų R. Europos tautas Belgrado konferencijoje.

Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

AUSRELE LICKUTE

APIE KAPSUKINIUS KURSUS VILNIUJE

Į mylimą šalį
Visi, kas tik gali!
Į kursus, jaunuoliai; į kursus!
Tenai jums parodys
Sovietinis žodis
Sovietinio mokslo resursus.

Jei Leninas šneka,
Kad Nemunas teka
Į sūriąją Kaspijos jūrą —
Tikėk, užsimerkęs,
Tvarkos nesudarkęs,
Nes gausi už juoką į skūrą.

Nereik nusigąsti,
Jei duos tau suprasti,
Kad tavo tėvai bukapročiai;
Kad tau jau reikėtų
Rast kelią sovietų,
Kurio vis nerasdavo bočiai.

Į mylimą šalį
Visi, kas tik gali!
Į kursus, greičiau, patriotai!
Kikena Kapsukas
Ir jo politrukas:
Atvyksta būriais skysti protai.

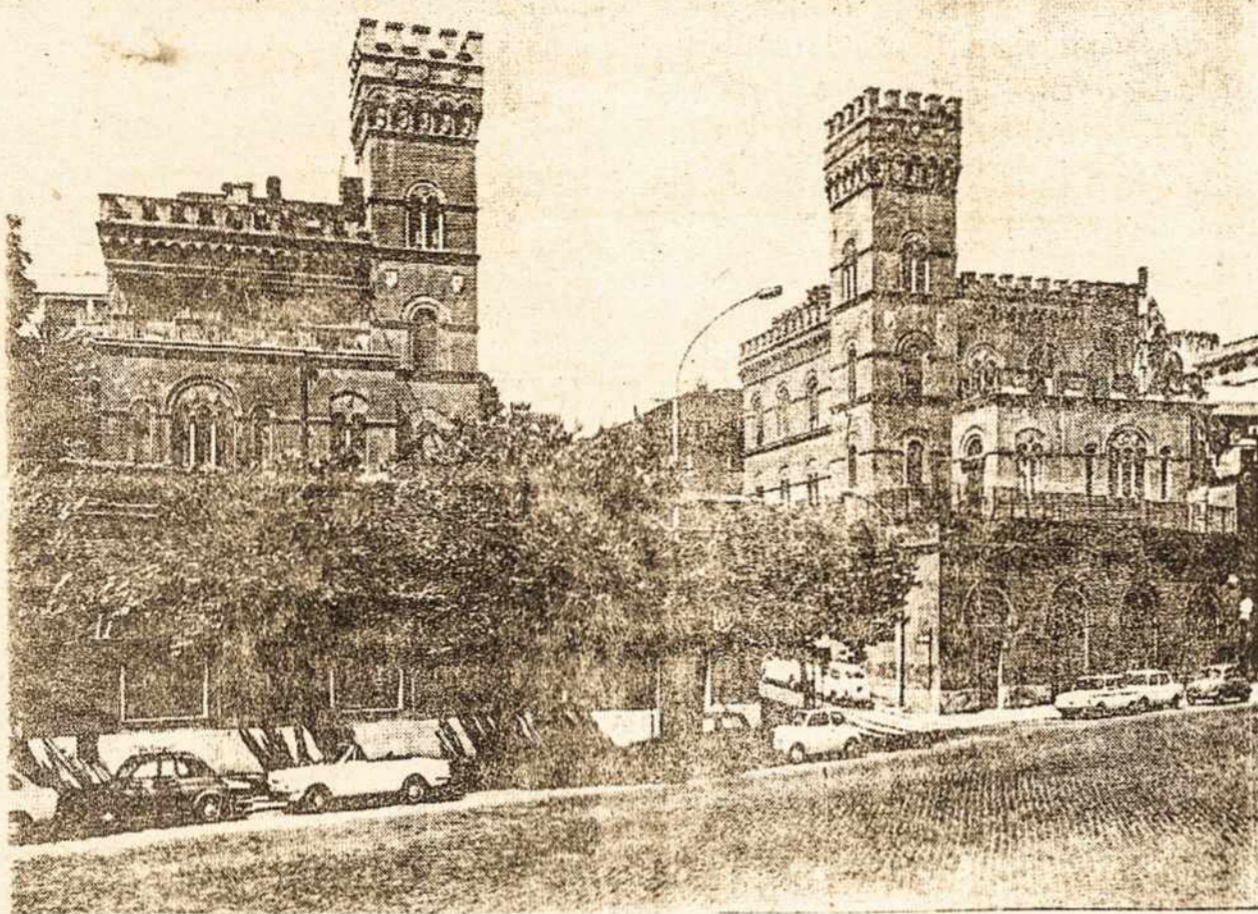
DIRVA

Kanados tautinių šokių grupės "Gyvataras" šokėjai atlieka komišką senių šokį Melburne, Australijoje

Lietuvių židinys Romoj

Iševijos lietuvių vyskupų laiškas Šv. Kazimiero kolegijos reikalu

Šv. Kazimiero kolegija Romoje

Mylimieji mūsų tautiečiai,

Lietuviai yra daug laimėję, sukurdami ir išlaikydami iševijoje savo kultūrinę, tautinę bei religines organizacijas ir institucijas. Vienas tokių, seniai planuotų, bet tik pokariniu metu realizuotų laimėjimų buvo įsteigimas ir išlaikymas Šv. Kazimiero kolegijos Romoje. Ši kolegija yra ne tik auklėjimo įstaiga, ruošianti kunigus lietuvių sielovadai, bet taip pat ir mūsų lietuviškas židinys Romoje. Ji sudarė sąlygas ir suteikė galimybę daugeliui jaunų lietuvių kunigų pagilinti savo studijas Romos universitetuose ir gauti akademinį laipsnį. Ji taip pat išauklėjo ir parengė kunigystei per 50 kunigų. Jų dauguma šiandien dirba lietuvių sielovadoje net keliuose kontinentuose.

Šv. Kazimiero kolegija, būdama Katalikų Bažnyčios apaštalinio veikimo centre, turi savo reikšmę mokslo bei visos Bažnyčios gyvenime, panašiai kaip ir kitos šios rūšies tautinės kolegijos. Jau pats faktas, kad ši mūsų įstaiga yra lygiai traktuojama su kitomis, kurios išlaikomos ir remiamos savo krašto vyskupų, mums, lietuviams, yra svarbus tiek tautiniu, tiek ir religiniu požiūriu.

Senosios kartos lietuviai iševiai buvo duosnūs šią kolegiją kuriant ir iki šiol padėjo jai išsilaikyti. Pasunkėjus ekonominėms sąlygoms, tą sunkumą yra pajutusi ir lietuvių kolegija. Todėl šiuo laišku ir krepiamės į jus, broliai ir sesės lietuviai. Patys išgyvenę daugelį nepriteklių, bet savo vargu ir darbu sukūrę sau geresnį gyvenimą, jūs duosniai rėmėte visas lietuvių kultūrinę bei religines institucijas. Šiuo metu mes prašome

jus padėti išlaikyti pontifikalinę Šv. Kazimiero kolegiją Romoje.

Visi gerai suprantame, kad reikia rūpintis išlaikyti kiekvieną lietuvių aukomis sukurtą instituciją. Bet dar labiau tenka susirūpinti, kai esamos institucijos pagrindinis uždavinys pradeda nebepasiekti savo tikslo. Tai gali įvykti ir su mūsų kolegija, jeigu ji nesulauks naujų Dievo pašauktų lietuvių klierikų ir studentų. Netaip seniai pašaukimų į kunigus buvo pakankamai, seminarijos būdavo perpildytos. Kodėl pašaukimų sumažėjo šiandien? Yra daug įvairių priežasčių, bet gal pati svarbiausioji — tai Vakarų pasaulio ne tiek materialistinė, kiek dvasinė krizė. Ji palietė ir mūsų tautiečius — tiek vyresnius, tiek priaugančiąją kartą. Nestinga idealizmo jaunime, kuris norėtų savo gyvenimą pakreipti kilnesniam tikslui, bet kartais tokie jaunuoliai nesulaukia nei paskatos, nei pritarimo iš savo tėvų, mokytojų ir net iš kaikurių kunigų. Visi dejuojame, kad jau trūksta lietuvių sielovadai jaunų kunigų, o tuo tarpu kaikurios mūsų parapijos nėra nieku prisidėjusios, kad iš jų pačių parapijiečių nors vienas jaunuolis būtų išėjęs į kunigus. Kristaus žodžiai: "Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūtis šeiminingą, kad siųstų darbininkų į pjūtį" (Mt. 9, 37-38). Šis paraginimas tinka ir mūsų dienoms. Turime ta intencija melstis šeimose, savo parapijose, jaunimo sambūriuose.

Iš kunigiško gyvenimo patirties atvirai jums sakome, kad kunigo pašaukimo baimė yra labai klaidinga. Kunigo gyvenimas ir veikla teikia daug tokio dvasinio pasitenkinimo ir laimės, kokio nėra pasauliniame

gyvenime ir kuriam negali prilygti materialistinio pasaulio teikiami malonumai.

Siuo atskleidžiamame mūsų rūpesčius jums, mylimieji mūsų tautiečiai, norėdami atkreipti jūsų dėmesį į vienintelę šiuo metu seminariją-kolegiją, esančią laisvame pasaulyje. Ji galės pasiekti savo tikslą tik mūsų visų generacijų lietuvių artimu bendradarbiavimu su šia įstaiga ir jos rėmimu. Būkite tikri, kad ką darote ar darysite gero šiai mūsų kolegijai, darysite vispusiškai visos lietuvių visuomenės

gerovei. Per jaunus gerus kunigus Dievas atlygins jums už paramą Pontifikalinei Šv. Kazimiero Lietuvių Kolegijai tokiomis būdais, apie kuriuos gal mažai galvojate. Remkime mūsų pačių kūrinių savo pačių visokeriopai gerovei.

Dievas telaimina Jus visus.

Nuoširdžiai Jūsų Kristuje —

† Vincentas Brizgys

† Antanas Deksnys

1977 m. gegužės 29 d.

P.S. Jaunuoliai ar subrendusieji, jaučią pašaukimą kunigystėn, ir kiti, turį reikalų į Kolegiją, gali kreiptis į Kolegijos Rektorių: Via Casalferrato 20 — 00182, Roma, I T A L I A

ATEITIS

'LIŪDYKIME KRISTU IR SAVĄJA TAUTA' ATEITININKŲ KONGRESAS CLEVELANDE

Ateitininkai ne tik Nepriklausomoje Lietuvoje, bet ir svetur, stengiasi ir stengiasi atlikti savo misiją — savo Tautai ir Dievui.

Ateitininkų kongresas — neeilinis įvykis lietuvių, išsiblaškiusių po platus pasaulį, gyvenime.

Tad iš anksto sveikindami šį Kongresą, mielai perduodame šią informaciją ML skaitytojams.

Ateitininkų kongreso paruošiamieji darbai planingai varomi pirmyn. Clevelandas, kuris yra patogi geografinė vietovė tokiems suvažiavimams, mielai ir svetingai priims kongreso dalyvius.

Devintą kartą ateitininkijos šeima susirinks į savo kongresą. Laukiama atstovų iš viso laisvojo pasaulio. Pavergtos tėvynės idėjos broliai ir seserys, deja, tikrai mintimis ir malda galės jungtis su kongrese dalyvaujantiesiems.

Nepriklausomoje Lietuvoje yra buvę keturi kongresai: pirmieji trys Kaune ir ketvirtasis Telšiuose. Šiaurės Amerikos kontinente surengti keturi Ateitininkų kongresai, iš kurių trys Chicagoje (1954 m., 1960 m. ir 1970 m.) ir vienas Toronte, Kanadoje 1965 m. Taigi, 1977 metų kongresas yra devintasis ateitininkų 66 metų istorijoje. Jis šaukiamas Darbo dienos savaitgaly, rugsėjo 1-4 dienomis Clevelande.

Šiam kongresui parinktas šūkis 'Liūdykime Kristų ir savąją tautą' pabrėžia netik istorinį bet ir dabarties dienų ateitininkų principinius įsipareigojimus. Visa atnaujinti Kristuje, tarnaujant Dievui ir Tėvynei.

Kongresas yra vyriausias ateitininkų reikalų sprendėjas: jis gali priimti ar keisti konstituciją nustatyti gaires ateities veiklai, spręsti esminius sąjungų klausimus ir pasisakyti laiko ir sąlygų padiktuotais reikalais.

Sprendžiamuoju balsu kongrese gali dalyvauti rinkti Kongreso atstovai iš visų skyrių, draugovių ar kuopų

Kongrese kviečiamieji dalyvauti visi ateitininkai, kurie čia turės patariamąjį balsą.

Kituose Kongreso renginiuose: pamaldose, paskaitose, simpoziumuose, specialioje dramos premjeroje (dramaturgas Algirdas Landsbergis, siužetas iš Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikų, režisierius — Jonas Jurašas), parodose, bankete kviečiami ir laukiami visi lietuviai.

Kongresas pradėtas 1977 m. rugsėjo mėn. 1 d. Bond. Court viešbuty, 777 St. Clair Ave, Clevelando miesto centre. Visi kongreso darbai, šv. Mišios penktadienį ir šeštadienį, dailės ir taikomiosios tautodailės paroda vyks viešbučio patalpose.

Kongresą ruošia Ateitininkų Federacijos valdyba, talkinama Ateitininkų IX kongreso komiteto, kuriam pirmininkauja A-kų Tarybos pirm. kun. Gediminas Kijauskas, S.J. Sudarytos informacijos, pamaldų, dramos, dailės, finansų, leidinio, registracijos, patalpų nakvynių, susipažinimo vakaro ir banketo komisijos jau yra stipriai įsijungusios į Kongreso paruošiamuosius darbus.

Ateitininkų IX Kongreso komitetas

LIETUVAITĖ KALBASI SU PREZIDENTU

Marytė J. Keblinskaitė, trečios kartos čia gimusi lietuvaitė iš North Crafton prie Worcesterio, Mass., Worcesterio akademijos studentė, buvo viena iš 104 amerikiečių studentų, vizitavusių JAV sostinę Washingtoną. Ji buvo viena iš dviejų studenčių, kurios buvo parinktos iš Massachusetts valstijos susipažinti su valstybės įstaigų darbu Washingtone. Kelionę finansavo William Randolph Foundation. Kiekvienas studentas buvo aprūpintas 1,500 dol. stipendija. Programa tęsėsi vieną savaitę.

Worcester Telegram laikraščio reporteris Jon A. Towne, lydėjęs grupę, kovo 12 laikrašty aprašo Marijos Keblinskaitės pasikalbėjimą su prezidentu Jimmy Carter.

M. J. Keblinskaitė, vizituodama prezidentą Baltuosiuose Rūmuose, nebuvo pamiršusi savo etninės kilmės. Ji dėvėjo tradicinius lietuvaitės tautinius drabužius. Prezidentas ją paklausė, kokią grupę ji reprezentuoja, dėvėdama tokius puošnius drabužius. Ji atsakė turinti intenciją, kad būtų vykdomas Helsinkio susitarimas. Carteris sakėsi esąs susipažinęs su tuo susitarimu,

MOTINA

D. Tarabildienė

IŠ LIETUVIŠKOJO JAUNIMO VEIKLOS

Renka medžiagą apie lietuvių jaunimo žmogaus teisių pažeidimus

— Kovo 31 pasirodė PLJS politinis aplinkraštis *Kova* (1 nr., redaguoja PLJS politinis koordinatorius Viktoras Nakas). Anksčiau, kai politiniu koordinatorium buvo Algis Čepas, leistas aplinkraštis *Gedimino stulpai*.

Rašinyje "Belgradas ir Lietuva" taip sakoma: "Mes galvojame, jog pagrindinis PLJS trumpalaikis politinis uždavinys yra kuo stipriau reaguoti į Helsinkio Akte pažeidimus. Didžiausio publikos dėmesio sulauksime, jei koordinuosime savo pastangas su Belgrado konferencija ir užtikrinsime, kad Belgrado konferencija būtų Helsinkio konferencijos sąžinė."

Belgrado konferencijos prieškonferencinis suvažiavimas įvyks birželio 15. Buvo galvojama, jog jau birželio ar liepos mėnesį konferencija oficialiai prasidės. Tačiau vėliausios žinios mums rodo, jog birželio mėnesį kraštų ats-

tovai susirinks tikrai nustatyti konferencijos darbotvarkę. Konferenciją numatoma pradėti rugsėjo mėnesį.

Šiuo metu PLJS valdyba renka medžiagą memorandumui apie lietuvių jaunimo žmogaus teisių pažeidimus Lietuvoje. Ką šis memorandumo projektas bus paruoštas, jis bus siunčiamas kiekvieno lietuvių jaunimo sąjungos krašto politiniam koordinatoriui. Prašysime, kad tie kraštų politiniai koordinatoriai memorandumus pristatytų savo valstybių užsienio reikalų ministeriams. Jei kas turi dokumentacinę medžiagą apie jaunimo persekiojimą Lietuvoje, ar žino, kur jos galima gauti, prašome pranešti V. Nakui.

Šiaurės Amerikos jaunimas darbar svarsto galimybę suruošti žmogaus teisių demonstracijas Washingtone prieš Belgrado konferenciją. Kaip tik ta tema

buvo kalbėta PLJS-VLIKO konferencijoje. Demonstracijų tikslas būtų atkreipti krašto ir pasaulio dėmesį į tai, kad ne tik sovietai nesilaiko Helsinkio sutarties Pabaltijyje, bet jie yra ir visiškai tas tris tautas paverge. Žodžiu, Belgrado svarstybos bus politinis momentas, teikiantis lietuviams galimybę efektingai išskelti Lietuvos laisvės reikalą.

Kongreso ragina protestuoti dėl Lietuvos

Kongresmanas Marty Russo (dem., Ill.), atstovų rūmuose minėdamas Lietuvos nepriklausomybę, ragino savo kolegas ir visus amerikiečius protestuoti prieš priespaudą Lietuvoje. Jis pabrėžė, jog nesuprantama, kad žmonės negalėtų laisvėje gyventi savo žemėje. "Negali būti vietos tokiam barbarizmui moderniajame pasaulyje! Mes turime Lietuvos reikalą ir visų nelaisvų tautų reikalus padaryti mūsų reikalu. Šiandien yra diena atnaujinti savo išpareigojimus ir viltis, kad nepriklausomybė taptų realybe."

Lietuvos reikalai Belgrade

Kongresmanas S. Stratton (dem., N. Y.), kalbėdamas atstovų rūmuose Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo proga, pabrėžė, kad suvažiavime Belgrade turi būti ginamos teisės Lietuvos žmonių, kurių valstybė buvo užšlopinta rusų kontrolės, bet kurie, t. y. lietuviai ir toliau gyvena laisvės ir nepriklausomybės viltimis.

kurio tikslas esąs pagerinti žmogaus teises Sovietų bloko kraštuose; sakėsi žinąs apie ten gyvenančių žmonių padėtį. "Helsinkio sutarties, pasirašytos JAV, Sovietų Sąjunga nesilaiko", kalbėjo toliau M. Keblinskaitė. "Jei Sovietų Sąjunga būtų priversta susitarimą vykdyti, tai jis apsaugotų žmogaus teises ir religijos laisvę Lietuvoje ir kituose Sovietų bloko kraštuose. Sovietai nori galutinai sunaikinti Lietuvos kultūrą ir jos žmones. Aš esu tikra, kad jie tą pat daro Estijoje, Latvijoje ir Čekoslovakijoje."

Keblinskaitė, vykdamą į Washingtoną, nutarė atlikti ką nors daugiau, ne vien tik stebėti valdžios įstaigų darbą, — pažymi reporteris Jon A. Towne.

"Žmonės laukė ir laukė audiencijos pas prez. Fordą, kuris pasirašė Helsinkio susitarimą, norėdami išsiaiškinti reikalus. Ir tai mes nusprendėm padaryti su nauja administracija."

"Lietuva, kalbėjo toliau Keblinskaitė, greitai padarytų didelę pažangą ir pasiektų JAV lygį ekonominę ir technologinę sritį, jei ji galėtų atsikratyti Sovietų Sąjungos valdžios. Aš galvoju, kad mano amžiaus žmonės turėtų daugiau domėtis savo tautine kultūra, ir bandau sukelti didesnę dėmesį mūsų tautinei kilmei."

Ji dar pažymėjo, kad ji ir Patricija A. Vinchesi iš Melrose, antra Massachusetts delegatė, buvo lyg ir atstumtos pasimatyme su senatorium Edward M. Kennedy. Pasimatymas su juo nebuvo toks nuoširdus, kaip su senatorium Edward W. Brooke.

Marijos J. Keblinskaitės tėvai gimę Amerikoje. Tačiau seneliai atvykę iš Lietuvos, ir Marija turi ten daug giminių.

Mūsų akademinis jaunimas turi daug progų išskelti Lietuvos reikalus Amerikos viešosios opinijos forume, jei lietuviška sąmonė jiems yra suteikta patriotiškai nusiteikusių tėvų. Šviesus pavyzdys yra Keblinskių šeima. Jų dukros Marijos drąsus ir ambasadoriškas prisistatymas valstybės prezidentui turėtų būti sektinas pavyzdys visam lietuvių kilmės jaunimui.

J. V. Sūduvas.

Lietuvių tauta nepalaužta

"Lietuvių tauta nėra palaužta tu sovietinės tironijos metų. Mes žinome, kad šie kitados taip puikios šalies žmonės kovoja pančiuose ir siekia laisvės," — taip atstovų rūmuose kalbėjo Raymond F. Lederer (dem., Pa.), sveikindamas lietuvių nepriklausomybės dienos proga, skatindamas tęsti laisvės kovą ir ragindamas amerikiečius pasišvesti lietuvių vilčių realizavimui.

Kiškis atnešė margučių krepšelį ir paslėpė žolėse, mergaitė stovėjo prie tulpės ir pamatė kiaušinius. Angeliukas skraidė virš namo ir saugojo, kad blogi vaikai nepaimtų. Piešė Gita Gilvydytė, 4 m., Kriaučeliūnų varde Montessori Vaikų namelių auklėtinė

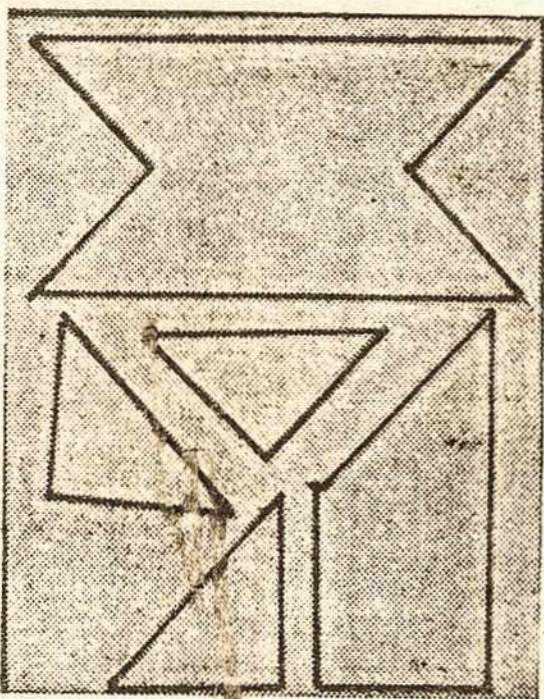
GALVOSŪKIAI NR. 29

I. (mįslė).

Atvažiavo svečiai, išsigando šeimininkai, namai pro langus išlindo.

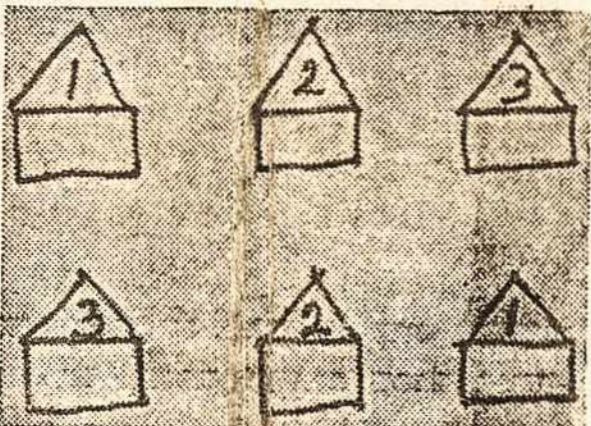
II.

(Žiūrėkite brėžinį). Nusipieškite popieriuje tas penkis figūras, vėliau iškirpkite ir suklijuokite ant popieriaus taip, kad išeitų kryžius.

III.

(Žiūrėkite brėžinį). Viršuje nupiešti 3 nameliai. Juose gyvena 3 nedraugiški vyrai. Jie kasdien važiuoja į savo darbo vietas (apačio) pažymėtos numeriais). Kiekvienas namo numeris atitinka darbo vietės numerį. Kaip jie turi keliauti į savo darbo vietas, kad vienas su kitu nesusitiktų ir neperkirstų vienas kito kelio.

MANO VOVERYTĖ

Aš turiu voverytę,
Jos graži uodegytė.
Jos spalva yra ruda,
Ji yra labai greita.

Aš jai duodu riešutų,
Aš jai duodu morkų.
Jai patinka riešutai,
Jai patinka morkos.

Lina Baipšytė,

Los Angeles lit. m-los mokinė.
"Saulutės Spindulys".

GEDIMINAS

— Pasakyk, kas buvo Gediminas?

— Statybininkas.

— Kaip tai?

— Jūs pasakojote, kad jis pastatė Vilniaus pilį.

Jūratė Bartytė uždega žvakutes per Vasario 16-tos minėjimą Maironio lituanistinėj mokykloj. Nuotr. G. Peniko

Mūsų Lietuva

Ką man reiškia lietuviška mokykla

Aš einu į lietuvišką mokyklą išmokti lietuvių kalbos. Kadangi mano tėveliai atvyko iš Lietuvos, aš norėčiau daugiau sužinoti apie tą šalį. Mokykloj aš po truputį išmokstu istorijos, dainų, šokių ir geografijos. Taip pat ji duoda man progos susipažinti ir susitikti su naujais draugais. Nors aš gaunu daug namų darbo, aš jį padarau, nes aš noriu išmokti lietuviškai. Dabar lietuviškoj mokykloj aš turiu daug gerų draugų, kaip Lon, Michele, Vyta, Joną ir kitų. Mano klasėj yra trys labai geros mokytojos. Mano mokytoja sugalvoja įvairių žaidimų, kurie padeda man išmokti lietuvių kalbą. Mes taip pat pasiruošiam vaidinimam. Aš esu pagelbinėj klasėj ir tikiuosi pereiti į trečią skyrių.

Loreta Milukaitė,
pagelbinė klase

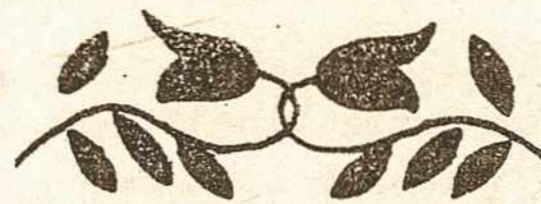
Lietuviškoj mokykloj aš išmokstu skaityti ir rašyti mano tėvelių gimtąja kalba. Tai reiškia — išmokti dainuoti ir šokti su gražiais tautiniais drabužiais. Taip pat reiškia, kad šeštadienio rytą reikia anksti keltis ir nematyti televizijos programų.

Bet kai atvažiuoju į mokyklą, aš patenkinta, kad čia esu, nes daug mano draugų ir draugų čia mokosi. Su jais man irgi patinka mokytis ir žaisti. Aš esu labai patenkinta, kad galiu mokytis lietuviškai. Aš apie lietuvišką mokyklą dažnai papasakoju ir savo amerikiečiam draugam.

Michele Gurinskaitė,
pagelbinė klase

aš einu į lietuvišką mokyklą mokytis lietuvių kalbos, nes mano tėveliai atvažiavo iš to krašto. Kai aš užaugsiu, aš išlaisvinsiu Lietuvą nuo rusų, nes aš ją labai myliu.

Vytas Adomaitis,
pagelbinė klase

STOVYKLAUTOJAI

— Mama, ir aš noriu stovyklauti, — prašė Algis, išlydėjęs savo vyresnįjį brolių į skautų stovyklą.

— Pasikviesk Paulių, galėsi kieme palapinėje išmiegoti.

Sekančią dieną Algis ir Paulius smarkiai dirbo. Tempė sunkią palapinę, kalė kuolus pievoj, rišo virves. Sutemus, tėtė užkūrė nedidelį laužą. Mama leido pasikepti dešrelių. Susėdę apie gestančią ugnelę, visi kalbėjosi, pasakojo nuotykius.

Palengva ugnis baigė degti, nakties šešėliai ilgėjo. Tėveliai palinkėjo stovyklautojams labos nakties ir nuėjo namo. Algis su Paulium pasiliko vieni. Darėsi vėsu. Kažkur toli girdėjosi mašinų burzgas.

— Tai ką, einam gulti? — lyg klausė, lyg siflė Algis.

— Miegas ima — pritarė Paulius, nors apėjojo, kad galėtų užmigti. Vaikai sulindo į palapinę: įsitaisė, užsiklojo antklodes.

— Algi?
— Ką?
— Ar tu nieko negirdi? — Algis klausėsi.
— Tikrai, girdžiu!

Visai netoliese, virš palapinės lyg vaikščiojo, lyg verkė kažkas.

— Tikriausiai pelėda.

Vaikai nusiramino ir greit užmigo.

Pirmas pabudo Algis. Aplink ausių zvimbė uodas ir neleido miegoti. Zzz — zvimbė iš kairės. Algis pliaukštelėjo delnu per kairįjį žandą. Zzz — pradėjo zvimbti iš dešinės. Algis gaudė rankomis orą, bet uodas greitesnis. Algis užsidengė galvą antklode ir bandė užmigti. Bet kur tau! Uodas, matyt, pasikvietė draugą, nes virš galvos pasigirdo dvigubas zirzimas: vienas storas nuobodus Zzz, o kitas balsas įkyresnis, zi, zi, zi. — Algis daugiau neiškentė ir, pabudinęs Paulių, nuėjo namo.

Kristina Niedvaraitė,
Montrealio lit. m-la. Kanada.
"Liepna".

Šviesūs jo žingsnių pėdsakai Dr. Br. Povilaitis

Kun. dr. Jonas Gutauskas septyniasdešimtmečio brandos sulaukęs

Kai žmogus gimsta, jo būsimą gyvenimo kelią pparastai nėra žinomas, nebent tik jo Kūrėjui. Beaugant, atsidaro šimtai kelių, kuriais jis galėtų savo gyvenimą pakreipti. Ir laimingas tas, kuriam buvo lemta dar jaunystėje pasukti į jam tinkamiausią kelią ir juo eiti iki galo, nesvyruojant ir neabejojant. Tokios gyvenimo gairės tinka gal nevienam iš mūsų, bet ypač kun. dr. Jonui Gutauskui, ilgus metus buvusiam Sv. Kazimiero parapijos Delhi, Ontario, klebonui.

Kun. J. Gutauskas gimė 1906 m. sausio 16 d. Katleriškių kaime, Debeikių vlsč., Utenos apskr. Taigi, šiandien jis jau yra peržengęs 70 metų amžiaus ribą.

Baigęs Utenos gimnaziją 1928 m., studijavo teologiją ir filosofiją Vytauto Didžiojo universitete. Jį baigė licenciato laipsniu 1933 m., o kunigu buvo išventintas 1932 m. Tame pat universitete 1940 m. gavo teologijos daktaro laipsnį. Atvykęs į Kanadą, 1953 m. Lavalio universitete gavo pedagogikos daktaro laipsnį. Šitos jo mokslinės pastangos ir pasiekimai neabejotinai pastatė jį į pirmaeilį sielų ganytojų ir religinių auklėtojų gretas.

Jaunimo auklėtojas

1934-39 m. buvo Kupiškio ir Biržų gimnazijose kapelionu bei lotynų kalbos mokytoju. 1941-44 m. buvo VD universiteto teologijos - filosofijos fakulteto dėstytoju. 1941 m. įsteigė "Institutum Russicum". Jam pirmininkaujant, buvo slapta išspausdintos rusų kalba katekizmo dvi laidos. 1945-48 m. tautinėje lietuvių delegatūroje Vokietijoje ėjo jaunimo auklėjimo ir mokyklų patarėjo pareigas. 1946-52 m. buvo Ateitininkų Federacijos dvasios vadas. 1948-49 m. Kolumbijoje, Medelino kunigų seminarijoje, dėstė patrologiją. Kanadoje ėjo įvairias pareigas: Kanados Lietuvių Kunigų Vienybės pirmininko, Ateitininkų Sąjungos dvasios vado, Lietuvių Bendruomenės krašto tarybos nario. Buvo vienas iš "Tėviškės Žiburių" steigėjų. Nuo 1959 m. gruodžio mėn. buvo Sv. Kazimiero lietuvių parapijos Delhi klebonu ligi 1976 m. rudens, kai peržengęs 70 m. amžiaus ribą, paprašė Londono vyskupo išleisti į pensiją.

Klebonaudamas jis iš tikrųjų turėjo progos atskleisti savo taurią asmenybę ir išryškėti kaip sugebąs pavyzdingai atlikti parapijos ganytojo pareigas. Tik asmeninių sugebėjimų dėka

KUN. DR. JONAS GUTAUSKAS, Delhi, Ont., lietuvių Sv. Kazimiero klebonas pasiekęs 70 metų amžiaus ir perleidęs tas pareigas kun. Jonui Staškui

jam pavyko pritraukti į parapiją ir visus tuos, kurie buvo atitolę ar beatitolstą nuo Kristaus kelio. Jis neaplenkė nė vieno apylinkės lietuvių kiemo, su visais rasdamas bendrą kalbą. Garsėjo savo labai rūpestingai paruoštais ir gražia, bei aiškia kalba sakomais pamokslais.

Mokslo žmogus

Reikia pažymėti, kad kun. J. Gutauskas yra didelės erudicijos žmogus. Jis teologijos disertaciją parašė apie anais laikais garsėjusio rusų filosofo Vladimiro Solovjovo pažiūrą į popiežių primatą. Tuo jis įsijungė į lietuvių akademikų būrį, gvildenusių savo disertacijose Solovjovo pažiūras.

Kita kun. J. Gutausko disertacija, už kurią jis gavo iš Lavalio universiteto pedagogikos daktaro laipsnį, taigi antrąjį, buvo "L'education religieuse de l'enfant en relation avec son development mental", kuri yra išspausdinta atskira knyga lietuvių kalba ir pavadinta "Vaiko Dievas ir religija". Čia autorius apžvelgia vaiko auklėjimą ryšium su jo dvasine raida. Jo manymu, religinis atgimimas neįmanomas be tinkamo religinio mokymo ir auklėjimo.

Dievo keliais

Paminėtina dar viena kun. J. Gutausko knyga, kuri yra išleis-

ta 1973 m. "Krikščionis Gyvenime" knygų serijoje ir pavadinta "Dievas šiandien". Joje autorius stengiasi apibūdinti Dievo sampratą ir jo buvimą, žmogaus su Dievu ir be Dievo likimą. Nėra įmanoma keliais sakiniais apibūdinti šios svarbios knygos apimtį ir pagrindines mintis. Rašančiojo šias eilutes įsitikinimu, pirmasis šio veikalio pratarinės sakinyje yra labai svarbus pareiškimas, tartum pagrindas visai knygai: "Kas namui pamatas, tas religijai tikėjimas į Dievą". Jis toliau sako: jei stiprus ir gyvas tikėjimas į Dievą, tai stipri ir gyva religija, o kur silpnas tikėjimas, ten silpna ir svyruojanti religija. Ir pagaliau kur nebėra tikėjimo į Dievą, ten nebėra ir religijos. Į šią pagrindinę tiesą, kad Dievas yra, atsiremia ir kitos tikėjimo tiesos. Toliau jis sako, kad mūsų vidinis ryšys, pasireiškiantis tikėjimu į Dievą, ir sudaro religijos esmę, jos branduolį.

Dievo ir žmogaus santykiuose blogiausia, anot kun. J. Gutausko, kai žmogui Dievas tampa tik žodžiu tarp kitų žodžių. Tai esąs abejingųjų Dievas. Dar tragiškiau esą, kai kūrinys sukyla prieš Kūrėją ir, neigdamas Jo buvimą, tampa kovojančiu ateistu. Šiuos žmones kamuoja Dievo buvimą problema, kaip neduodąs ramybės skaudus paši-

nas, kurį jie nori ištraukti iš savo ir kitų sąmonės.

Šiandien teologinis veikalas turi būti egzistencinis, gyvenimiškas. Teologija, kuri susidaro iš aptarimų, nutarimų, teorinių svarstymų, nesurištų su žmogaus gyvenimu, yra mirusi. Šiandieninis žmogus yra daugiau praktikas, negu teoretikas. Jis labiau atviras ne tiesai apskritai, bet tokiai tiesai, kuri turi ryšio su gyvenimu.

Šią knygą "Dievas šiandien" kun. J. Gutauskas sako rašęs eiliniam krikščioniui, o ne teologui specialistui. Joje lietuvių centrinę teologinę temą, Dievo klausimą šių dienų žmogaus pergyvenimų tikrovėje. Be to, pastarojo meto teologijoje, ypač po II-sios visuotinės Vatikano santarybos, pastebima tam tikrų permainų: teologija darosi praktiškesnė, labiau susijusi su žmogiškojo gyvenimo dabartimi. Senojo tipo traktatų ar teologijos sistemų, atitrauktų nuo konkrečių gyvenimo problemų, vis mažiau berašoma. Ir iš tiesų juk nėra tokio dalyko kaip abstrakti tikinčiųjų Bendrija. Yra gyvenanti, alsuojanti, besidžiaugianti, kenčianti, kovojanti Bendrija. Ir nėra tokio dalyko kaip abstraktus žmogus. Todėl teologinis raštas turi būti skirtas gyvajai, kovojančiai Bendrijai ir konkrečiam šio meto besiblaškančiam žmogui.

Platus žvilgsnis

Jei kas imtų įsivaizduoti kun. J. Gutauską tik kaip kabinetinį žmogų, knygos pele, visada šį tą rašantį ar tik kaip sugebantį pamokslininką, — tai matytų vieną jo dalį, nes jo asmenybė yra daug komplikuotesnė, apimanti platesnius darbo barus. Gyvenimo aplinkybėms taip susiklosčius ir kiek sušlubavus sveikatai, jis atsidūrė mažos provincinės lietuvių parapijos klebonijoje, kur jo plati pažiūra į gyvenimą, platus užsimojimai natūraliai turėjo būti apriboti, prisitaikant prie esminių sąlygų. Tačiau ir čia jis nesėdėjo sudėjęs rankas. Jo sistemingas ir nealiarmuojantis religinis parapijiečių auklėjimas bei švietimas neliko be vaisių. Parapija, nors ir negausi, bet šiandien yra visais atžvilgiais stipri ne tik religiskai, bet ir tautiškai. Jo tiesioginė ar netiesioginė ranka visada buvo jaučiama visuose tautiniuose užsimojimuose — tautinių švenčių paminėjimuose, šeštadieninėje mokykloje, chore, jaunimo ansamblyje, bibliotekoje.

Tėviškės Žiburiai

PABALTIEČIŲ MENO PARODA VENEZUELOJE

Jūratė Statkutė – De Rosales

J. Jonaičiaus akvarelė 'Trys Baltijos Broliai' - Pabaltiečių Dienos Venezueloje atžymėjimui išleista spalvota atvirutė.

Paroda įvyko Caracas Modernaus Meno Muziejuje. Daug tarptautinės publikos pritraukęs parodos atidarymas sudarė Baltų Dienų pradžią.

Dailininko Kosto Jezersko apipavidalintas didelio formato, 21-no puslapio, spalvotomis reprodukcijomis papuoštas katalogas išvardino 100 meno kūrinių ir patiekė autorių trupmpas biografijas.

Ak, tos biografijos! Jas paruošė du jauni žmonės: Leopoldas Klišans rašė apie latvių dailininkus, o Albina de Rodriguez kruopščiai rinko medžiagą apie lietuvius menininkus. Surašius pilną puslapį apie kiekvieną dailininką, reikėjo gi tą puslapį sutraukti į vos kelis sakinius, į

tai - kas svarbiausia.

Parodos tikslas buvo supažindinti Venezuelos publiką su šio šimtmečio bėgyje labiausiai pasižymėjusiais es-tų, latvių ir lietuvių menininkais. Tuo tikslu, reiklaus ir aukštą standartą išlaikančio Caracas Modernaus Meno Muziejaus vadovybė gi darė griežtą menininkų ir paveikslų atranką. Kiekvieno menininko į katalogą buvo įtraukta ne daugiau trijų paveikslų. Išimtytys buvo padarytos tik su sekančiais menininkais: estų Eduard Wiiralt (9), lietuvių - Romas Viesulas (5) ir Vytautas Ignas (6) latvių Janis Gailis (4). Speciali garbės vieta taipogi atiteko latvių Ludolfui Liberts ir Edar-dui Dzenis.

Parodos atšias (posters)

nutapė dailininkas Kostas Jezerskas.

Surinkti ir gauti parodai aukšto lygio lietuvių menininkų paveikslų iš JAV buvo sunku. Buvo net numatyta, kad lietuviai parodoje dalyvausią tikėtai su Čiurlionio skaidrių audio-visual programa. Tačiau latviams ir estams spaudžiant, lietuviai kreipėsi į PLB su prašymu parūpinti tinkamų paveikslų. Gavome atsakymą, kad tuo reikalu yra tariamasi su Čiurlionio galerija. Po mėnesio pasitarimų telefonais tarp Caracaso ir Chicagos paaikškėjo, kad Bendruomenė tinkamų paveikslų parūpinti negalės. Tuomet, paskutinę minutę, parodos rengėjai kreipėsi į privačius asmenis - Vincą ir Emiliją Rastenius,

pin- tores de los países bálticos

11-28 febrero 1977

Dail. K. Jezersko nupiešta spalvota parodos afiša.

kurių energijos ir didelio darbo dėka buvo gauti aukštos kokybės lietuvių menininkų paveikslai.

Parodą aplankė 6,000 popietinių žiūrovų ir antra tiek mokinių, organizuotose rytmetinėse mokyklų ekskursijose. Parodos metu, tam tikromis dienomis, atskiroje bibliotekos salėje buvo rodoma Čiurlionio darbų skaidrės su Čiurlionio muzikos fonu ir dialogo formos paaiškinimais. Skaidres prisiuntė PLB, Jonui Kavaliūnui tarpininkaujant. Muziką ir paaiškinimus teko man pritaikyti ir įrašyti į specialią juostą su taikytą su skaidrių atranka.

Trys straipsniai apie pabaltiečių parodą atspausdin-

ti dienraštyje 'El Universal', žinios apie parodą pasirodė net tris kartus anglų kalbos laikraštyje 'Daily Journal', straipsnis su iliustracijomis savaitiniame žurnale 'Semana', kuris tarp kitko rašė: 'Modernaus Meno Muziejus neseniai pristatė su nepaprastu pasisekimu Pabaltiečių Menininkų Parodą'. Kiek girdėjau, buvo ir daugiau parodos atžymėjimų spaudoje.

Skelbimai, kviečią aplankyti parodą ir drauge susipažinti su M.K. Čiurlionio muzika bei kūryba, kiekvieną parodos šeštadienį ir sekmdienį, buvo atspausdinti trijuose svarbiausiuose sostinės dienraščiuose. Atskiri kvietimai ir trumpi komentarai apie parodą buvo duodami rytmečiais per TV, populiarioje Sofijos Imber ir rašytojo Carlos Rangel programoje. Kaip ir visos Modernaus Meno Muziejaus organizuotos parodos, pabaltiečių paroda buvo atžymėta įvairių žurnalų ir laikraščių kultūrinių įvykių sąrašuose.

Tuo tarpu, pačioje parodoje, kiekvienam lankytojui buvo duodama pabaltiečių bendruomenių atspausdinta brošiūra, nurodanti Pabaltijo kraštų geografinę padėtį ir trumpai aprašanti istoriją, dabartinę padėtį; drauge brošiūroje buvo duota trumpa pabaltiečių kultūros ir meno istorijos apybraiža.

Pabaltiečių paroda, jos lygis, apimtis ir pasisekimas buvo vienas pirmųjų Venezuelos pabaltiečių bendravimo vaisių.

DIRVA

MŪSŲ ŽINIOS

Kun. P. Rukšys

PAKELIUI Į BRAZILIJĄ

Kai saleziečių kongregacijos vice-generolas, pereitų metų liepos mėnesį kun. Gavėnui pranešė, kad už poros mėnesių į S. Paulo atvyks du nauji kunigai saleziečiai dirbti lietuvių tarpe, jis tikrai negalvojo, kad reikės laukti daugiau kaip 8 mėnesius to sutikimo.

Pirmieji sunkumai prasidėjo su dokumentais: jų visokiausių reikėjo sugaudyti ir pristatyti. Kai kas sakė, kad vizos reikės laukti metus ar daugiau, tačiau, mūsų laimei, ją gavom vasario pabaigoj. Tuoj pradėjom rengtis kelionei ir, kaip kokie eksploratoriai, pradėjom rinkti medžiagą — instrumentus būsimajam darbui: knygas, katechizmo filmeles ir ... plotkelėms gaminti krosnelį. Kun. Urbaičio ir mano keliai tuoj skyrėsi: jis norėjo paruošti spaudai antrąją laidą savo „KINIJOS-AZIJOS MILŽINO“, o man rūpėjo aplankyti, po 5 metų laiko, mamytę ir gimines Kanadoj.

Ant Romos kalvučių jau pradėjom medžiai žydėti ir aš jau buvau paruošęs rasodas dideliam daržui. (Darbo nebuvo galima palikti, nes juk ne sau, bet visai bendruomenei dirbau ir galėsiu džiaugtis, kai kiti valgys to darbo vaisius). Kanadoj ne tik neradau pražydusių medžių, bet dar visur sniego ir užšalusias upes ir ežerus, taigi iš žiemos patekau į kitą žiemą ir dar galvojau apie žiemą, kuri manęs lauks Brazilijoj.

Kanadoj žmonės pripratę prie sniego ir, kas turi laiko, išnaudoja savaitgalius slidinėjimui, važinėjimui su „skydu“ ir meškeriojimu ant ledo. Aš negalėjau tam laiką praleisti, nes kiti darbai laukė: didelės, per visą Kanadą išsimėčiusios, giminės lankymas.

Arčiausia lietuvių kolonija prie Toronto yra Hamiltonas. Čia beveik 30 metų dirba prel. J. Tadarauškas, kurio dėka lietuviai turi savo bažnyčią ir didelę salę susirinkimams. Belankydamas pažįstamus, sustojau ir pas kleboną. Tuo metu tėvas T. Žiūraitis OP vedė rekolekcijas, tai ir man reikėjo pasilikti beveik visą savaitę klausyti išpažinčių. Iš Hamiltono balandžio 1 d. turėjau važiuoti 500 km. į šiaurę pas brolių Andrių.

Sudburyje yra didžiausios nikelio kasyklos pasaulyje. Jau 40 km. nuo miesto matosi milžiniškas kaminas, kuris, kaip koks vulkanas, skleidžia į dangų dūmų debesį. Aplink tik juodos olos, o vegetacija tų dūmų sunaikinta. Čia gyvena ir dirba daug lietuvių ir turi savo kapelioną, kun. Ant. Sabą. Visi stengiasi pasinaudoti svečio kunigo apsilankymu, tai ir kapelionas kvietė paklausti išpažinčių per rekolekcijas, kurias turėjo pravesti jo brolis kun. Augustinas. Kai atėjo laikas sakyti pamokslą, suskambėjo telefonas: kun. Augustinas negalys atvykti dėl pablogėjusio oro. Tad man teko ne tik išpažinčių klausyti, bet ir pačias rekolekcijas pravesti.

Gal įdomiausia mano Kanados viešnagės kelionė, tai į krašto vakarus. Šį kartą reikėjo kelis mėnesius važiuoti vežimu, kaip kaubojai-pijonieriai, o tik 6 val. skristi lėktuvu 5000 kilometrų distanciją. Kanada didelė kaip Brazilija, o turi tik 25 mil. gyventojų. Aš vis galvoju, kodėl žmonės taip susigrūda į miestus, kai ten didžiausi neapgyventi plotai. Brolis Juzas su šeima gyvena ant 5 akrų ūkelio, bet jis ir žmona dirba miestelyje, o ūkininkauja tik laisvalaikiu. Ramasis Vandenynas visai netoli, tai žuvis kiek tik nori — užtenka tikrai sugauti. Kas nori medžioti, gali eiti į miškus ir kalnus ir jieskoti briedžių, meškų ar šernų. Giminės Toronte prašė parvežti krabų, o kadangi jų nebuvo turguje, tai pačiam reikėjo naktį juos sugaudyti. Tai irgi buvo nauja patirtis.

Laikas grįžti į Toronto ir ruoštis tolimesnei kelionei. Šiame didmiestyje (2,5 mil. gyventojų) yra dvi lietuviškos parapijos — veiklios ir labai tikinčiųjų lankomos. Toronte veikia taip pat lituanistinė mokykla turinti apie 600 mokinių, du sporto klubai, keli chorai, bankeliai, Lietuvių Namai, šiaulių ir žuklautojų klubai ir visa eilė kitų vienetų bei organizacijų. Tėvų pranciškonų parapija yra prie miesto centro, kur anksčiau gyveno daugiausia lietuvių. Jie turi didelius namus, koplyčią ir dvi sales bei patalpas raštinėms, bankeliui ir įvairioms organizacijoms. Kita parapija buvo netoli nuo pirmosios, tirštai lietuvių apgyventame rajone. Jau keli metai kai klebonas kun. P. Ažubais ją iškėlė į priemiestį prie lietuviškų kapinių, kur pastatė salę ir kleboniją, o dabar jau baigia statyti ir Lietuvos kankinių šventovę. Prie „ANAPILIO“ keliasi gyventi vis daugiau lietuviškų šeimų.

Apleidžiant Kanadą, giminės surengė gražias išleistuves palinkėti geros kelionės bei sėkmingo darbo. Manęs atsisveikinti atvyko taip pat ir viena sanpaulietė Helena Rinkevičiūtė-Juodvalkienė, kuri prašė pasveikinti gimines ir kaimynus. Išskridau Helenos ilgesiu S. Pauliui ir entuziastišku žodžiu apie šį kraštą lydimas.

New York'e apsisvojau tik kelias dienas patvarkyti kun. Urbaičio anksčiau paliktą ir dar neišplatintą knygų. Čia buvo gera proga pasimatyti su religinės šalpos vedėju kun. K. Pugevičium, o taip pat aplankyti DARBININKO pastatą ir tėvų pranciškonų vedamą Kultūros židinį. Kiek teko kalbėti su New York'o lietuviams, visi yra patenkinti židiniu, nes ten suplaukia jaunimas ir įvairūs veiklai. Tokiu būdu jaunimas susidraugauja ir prisiriša prie lietuviškos kultūros.

KVIETIMAS

Liepos 3 dieną, sekmadienį, 11 valandą, V. Zelijos bažnyčioj Šv. Mišios už mūsų brolio — nario a.a. JONO DIMŠOS vėlę. Kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

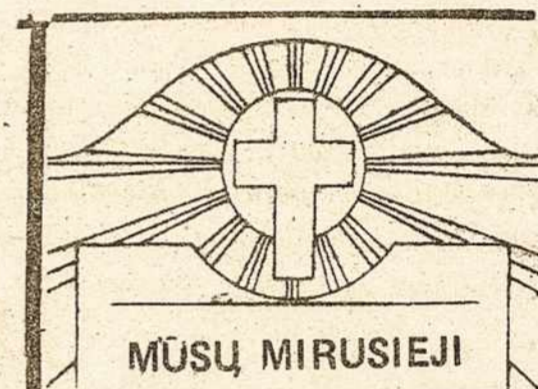
Būnant Italijoje, teko girdėti, kad mūsų kun. Ant. Perkumas turėjo sunkią operaciją ir nuo jos dar nebuvo pilnai atsigavęs. Iš tiesų, kai mane Algis Dugnas (buvęs saleziečių mokinys Italijoj) iš Caracas aerodromo nuvežė pas Venecuelos lietuvių kapelioną, sutikau jau gerokai pavargusį, bet vis dar juokaujantį ir linksmą, buvusį Kinijos misininką. 25-ųjų metų darbas Venecuelos lietuvių tarpe pareikalavo iš jo daug jėgų (lietuvių centro statymas, kapelionavimas vietinėms seselėms ir lietuvių aptarnavimas bei kolonijų lankymas). Kun. Perkumas juokaudamas man pasakojo, kad prieš 25-ius metus atvyko į Venecuelą vieneriems metams kun. Sabaliausko pavaduotii.

Italų priėmimas sako, kad laikas yra tyronas. Jis ir mane nuolat kankino: mintimi, kad S. Paulys jau laukia.

Kolumbijos lietuvių saleziečių aplankyti ir pamatyti kun. Tamošiūno patatytą lietuvių centrą Medelline, jau teks kitą kartą, o dabar reik sėst į lėktuvą ir per plačiąją Amazoniją lėkti į naujus namus.

Šv. Kazimiero parapijos ARCHYVUI — MUZIEJUI — BIBLIOTEKAI yra reikalingos SPINTOS (ARMARIOS), kad ir vartotos.

Kas turėtų atliekamų spintų, prašomas pranešti, kad ir telefonu 273-0338.

Birželio 20 dieną staigiai mirė ONA BARAUSKAITĖ-BALIENĖ. Palaidota S. Bernardo kapinėse. Sūnui Vytui ir giminėms gili užuojauta.

• Niekas nežino kas yra mirtis — galbūt ji yra didžiausia geradarybė žmogui. Tačiau visi jos bijo, tarytum žinodami, kad ji yra didžiausia blogybė. Platonas

• Lietuviškoji šeima yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica
HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emilio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

ĮSIGYKITE

208 puslapių ir 350 fotografijų leidinį

PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENÁRIO

apie lietuvius Brazilijoje nuo 1867 iki 1976 metų Gaunama klebonijose, paštu ir pas platintojus.

Kaina 50 kryžėlių.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRIHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Av. Paulista 1843/87

C. B. 6 04.000.001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1386)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Jvyks liepos mėnesio 3 dieną 15 val. Vila Zelinos klebonijoje. Tai bus paskutinis susirinkimas prieš išvažiuojant Dėdei Juozui į Ateitininkų kongresą. Susirinkime bus tariami dėl atostogų išvykos ir dėl ateities darbo planų. Visi ateitininkai kviečiami susirinkime dalyvauti.

LIETUVIAI TAUTŲ ŠVENTĖJ

Birželio 18, šeštadienį, Colégio Estadual Vila Camilopolis patalpose vyko, „festas juninas“ atmosferoj, 'TAUTŲ ŠVENTĖJ', kur gražiai paruoštoji programoj pasirodė su savo tipiškais šokiais italų, japonų, portugalų, ispanų, brazilų ir lietuvių jaunimas. Lietuviams atstovavo „Rūtelė“ su keliais tautiniais šokiais. Buvo marios žmonių; ir daugybė įvairių tautų barakų“. Iš lietuvių buvo pastebėtas p. Martinaitis, Pque das Nações lietuvių atstovas; tačiau lietuvių „barako“, rodos, nebuvo. Visi buvo gražiai priimti ir pavaišinti.

SKAUTAI SENAJAM MALŪNE

Birželio 19, Palangos" skautų būrelis dalyvavo lietuvių pamaldose Moinho Velho bažnyčioj, giesmėmis ir skaitymais pagyvindami sekmadieniais lietuvių pamaldas. Buvo daug žmonių. Paskui skautai buvo pavaišinti Buitvydų namuose. Ir ten skambėjo lietuviškos dainos. Liko patenkinti, rodos, ne tik dalyvavusieji skautai, o ir „malūniečiai“.

ĮDOMI LITERATŪROS BŪRELIO SUEIGA

Ji buvo praeitą šeštadienį, 26 birželio p. Brunos Kemeklytės-Merani namuose, Brooklyn priemiestyje. Jos pradžioje J. Čiuvinskas ir Ponia Bruna paskaitė po įdomų rašinėlį iš savo prisiminimų. Būrelio pirmininkės p. H. Mošinskienės pakviesti visi pasidalino įspūdžiais apie paskaitas, prieš porą savaitių skaitytas Mookoje žymaus lietuvių kalbininko prof. KLIMO. Nutarta laišku padėkoti jam ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybai už jo kelionės finansavimą ir prašyti jos atsiųsti pas mus, Pietų Amerikon panašių lituanistikos žinovų.

Pirmą kartą Būrelio sueigoje dalyvavęs, neseniai atvykęs salezietis kun. Petras Urbaitis kėlė mintį praveisti ir Sanpaulyje liet. knygų skaitymo vaju, kaip jį daro Kanados lietuviai, vadovaujami laikraščio „Tėviškės Žiburiai“.

PAREMKIM LIETUVIŠKO KRYŽIAUS STATYBĄ

Birželio 23 dieną įvyko kryžiaus statybos komiteto posėdis. Buvo priimtas kryžiaus projektas. Kryžiumi medį padovanojo p. Korolov. Darbas kainuos 14.000,00 kruzeirų. Kryžiaus komitetas prašo visus lietuvius prie kryžiaus statymo prisidėti. Aukos bus renkamos aukų lapų būdu.

ŠVENTKELIONĖ Į APARECIDA

Praeitą sekmadienį birželio 26 dieną. Šv. Juozapo Vyrų Brolija suorganizavo šventkelionę į Brazilijos Marijos šventovę – N. S. Aparecida. Joje dalyvavo apie šimtas lietuvių iš V. Zelinos, Mocos, Casa Verde ir kitų priemiesčių.

Ji gražiai pasisekė. Važiuodami 3 autobusais jau sveikino Mariją Rožančium ir lietuviškom giesmėmis. Dalyvavo Šv. Mišiose didžiojoje šventykloje, vis buvo minimas lietuvių ir kroatų katalikų vardas ir jų persekiojama tėvynė. Mišių pabaigoje trumpą žodį lietuviškai tarė t. P. Daugintis. Stipresnieji ir drąsesnieji po pietų dar apėjo Kryžiaus kelius meldamiesi ir giedodami, kopdami į aukštą kalną. Daug kam tai buvo tikrai sunkus, varginas Kryžiaus kelias, gyvai primenąs Kristaus kelią ir Sopulingąją Motiną.

Buvo laiko apžiūrėti ir muziejų ir įdomesnes vietas, ir nusipirkti atsiminimui įvairių dalykėlių Parvažiuojant autobuse jau skambėjo gražios lietuviškos dainos, orimenančios tėvynę ir jaunystės dienas.

Alf. Petratis skaitė juokingą, nuotaikingą ištrauką iš P. Séjos (?) neseniai išėjusios knygos, Merčiai, kune kalbeio (?)

Ponia Mosinskienė pasiūlė Būrelio nariams pasisakyti – ar būtų galima Brazilijoje organizuoti liet. knygų leidimo klubą. Toks Anglijos lietuvių klubas jau išleido 99 knygas, leidinius. Daugel dalyvavusių pareiškė, jog būtų galima. Pavedė p. Mošinskienei kalbėtis tuo reikalu su įvairių lietuvių draugijom ir paskirais asmenimis.

Būrelio vardu p. Petratis sveikino greit išvykstantį iš São Paulo t. Petrą Daugintį su būsimom vardinėm, gražiai įvertino Tėvų Jėzuitų darbus Sanpaulio lietuvių kolonijoje, dėkojo jam ir linkėjo sėkmingo darbo kitose lietuvių kolonijose.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJA yra LUDOVICA MODASTAVIČIENĖ

iš Jandira miesto.

„Jai nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

Sueigos pabaigoje keletas Būrelio narių nusipirko po lietuvišką naują knygą ir lietuvišką plokštelę „Jauna naktis“, gi visi nariai gardžiavosi p. Brunos ir jos senutės motinos gerai paruoštais užkandžiais ir pyragais.

PD

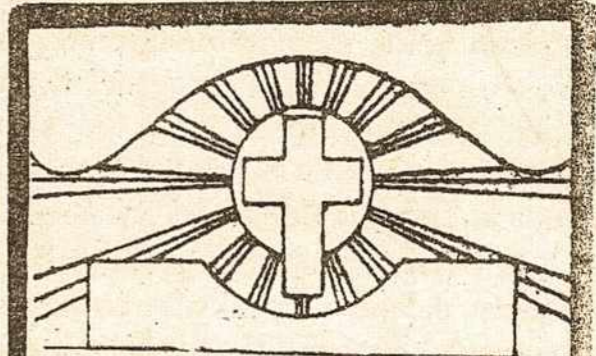
RUOŠIAMOS PAGERBTUVĖS

Liepos antrai dienai, šeštadieniui, šv. Kazimiero p-jos salėj ruošiamos Jonų ir Petrų pagerbtuvės. „Aušros“ choras ir „Rūtelės“ jaunimas išpildys meninę programą. Visi kviečiami dalyvauti su suneštinėm vaisėm. Bus, sako, ir „quentão“ bei „churrasco“. Pradžia 19 valandą.

SVEIKSTA ČIKAGOJE

P. Gaučys, buvęs Lietuvos konsulu São Paule 1935-38 m., kaip žinoma, per N. Metus turėjo nelaimę, kurioj jo žmona Emilija neteko gyvybės, o jis pats buvo sunkiai sužeistas (dvejose vietose sulaužyta koja ir nulaužtas kairios rankos riešas. Vis dar ligoninėj. Bet jau gali rašyti ir pradeda vaikščioti. „Tikiuos, netrukus grįšiu namo ir pradėsiu naują gyvenimą, kuris tačiau jau bus kitoks ir sunkesnis.

Vis dar galvoja paruošti spaudai kelis stambesnius darbus; ir iš Brazilijos laukia „Penkiasdešimtmečio“

MIRUSIEJI

25 birželio KOSTAS MERKYS, sulaukęs 81 metų amžiaus. Palaidotas São Caetano kapinėse – Cemitério Cerâmica. Velionis buvo kilęs iš Rokišio ir ilgus metus gyveno V. Zelinoje ir skaitė „Mūsų Lietuvą“.

Mirusiojo giminėms mūsų užuojauta.

JAUNIEJI DAILININKAI PARODOJ

V. Zelinos šventoriuj per du sekmadienius žmonės stebėjo nedidelę piešinių parodą. Ten išstatė savo pirmuosius kūrinius s. Marcia Pavilionytė, s. Angela Lipsky, Tania Stankūnaitė ir Janinė Paukštys-Seres. Jos visos lanko V. Zelinos paįšybės mokyklą.

VEIKLOS KALENDORIUS

VII.17-24: numatyta skautu stovykla.

Liepos 30, šeštadieni, 10.00 val. prieš piet. PLIAS susirinkimas pas inž. Leonarda Mitruli, jo vasarvietėje – Raposo Tavares.

KAS TURI GERŲ, GRAŽIŲ IR PIGIŲ PALAPINIŲ paroduoti mūsų SKAUTŲ STOVYKLAI – gali pranešti ML administracijai: telef. 273-0338.

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

